

surPLUS

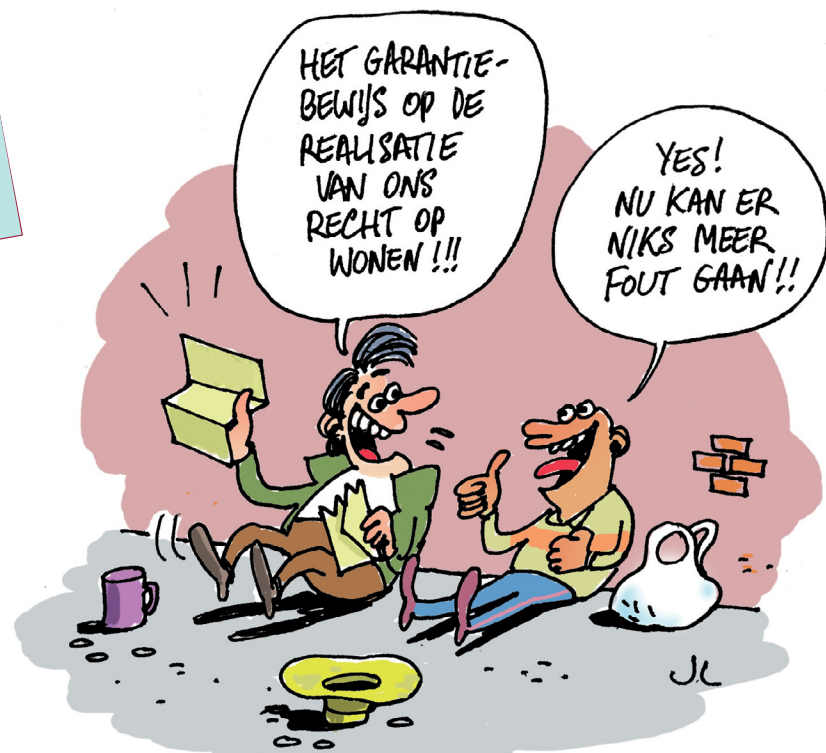
BERICHTEN VAN SAMENLEVINGSOPBOUW WEST-VLAANDEREN

PB-PP|B-
BELGIE(N)-BELGIE

Driemaandelijke uitgave
Jaargang 24 – 2014 nummer 3
Juli – Aug. – Sept.
Afgiftekantoor Brugge Mail - P408456

Samenlevingsopbouw West-Vlaanderen
Torhoutsesteenweg 100 A
8200 Brugge - Sint-Andries

TIJD VOOR KEUZES IN HET VLAAMS WOONBELEID

D

De Vlaamse Regering staat stevig in de startblokken. De budgettaire krapte verkleint echter het speelveld van de bewindsploeg. In het beleidsveld wonen zijn de problemen en de uitdagingen voldoende gekend. De overheveling van de woonbonus en de woninghuurwet schept evenwel opportuniteiten. Er wordt dan ook reikhalzend uitgekeken naar de initiatieven en maatregelen. De Vlaamse Woonraad heeft hierbij een aantal cruciale keuzes vooropgesteld.

Vooreerst wordt voor de allerzwakste huishoudens een sterkere garantie gevraagd op het effectief realiseren van hun recht op wonen. De bijzondere aandacht voor de meest behoeftigen (art. 4 van de Vlaamse Wooncode) moet worden omgebogen in een principiële waarborg op een resultaatsgerichte aanpak. Dit vereist een kentering in het beleidsdenken en een aangepast kader.

Met het oog op voldoende kwalitatieve en betaalbare huurwoningen moet een aanbodbeleid op de sociale en private huurmarkt worden gestimuleerd. Er wordt vooropgesteld om (op middellange termijn) een contingent aan sociale huurwoningen te realiseren dat een dam kan vormen tegen armoede. Het sociaal marktaandeel moet de private huurmarkt meer ontlasten. Daarnaast moet de private huurmarkt worden versterkt: garanties voor betaalbaarheid en kwaliteit zijn noodzakelijk. Het beleid gericht op het sociaal aanwenden van de private huurwoningen moet worden verdergezet. Een versterkt privaat beleid houdt ook de ondersteuning van verhuurders in.

Bijzondere aandacht wordt gevraagd voor het stedelijk woonbeleid met een voldoende gediversifieerd en kwalitatief aanbod. Wonen is als functie van doorslaggevend belang voor de stad. Suburbanisatie en sociaal-economische verarming moeten worden gekeerd. De steden dienen mede de bevolkingstoename op te vangen. Verdichting, hergebruik en creatief omgaan met woonvormen zijn richtinggevend. In dit verband is het cruciaal om bijkomend woningaanbod ruimtelijk verantwoord in te plannen. De potenties van de mobiliteitsassen en de economische polen worden hierbij aangewend.

Vergrijzing en gezinsverdunding vergen een aanpassing van het woonpatrimonium. Samen met de opwaardering van de woningkwaliteit vormt dit een essentiële uitdaging. Om aan de toegenomen eisen inzake duurzaamheid en energiezuinigheid te kunnen voldoen is een ambitieuze planning vereist. De aanpak moet wel extra rekening houden met de zwakste huishoudens.

Tenslotte vraagt de Vlaamse Woonraad de heroriëntatie van het instrumentarium, in het bijzonder de woonfiscaliteit. De herziening moet resulteren in meer efficiëntie en rechtmatigheid, en laat toe prioriteiten bij te sturen. Alle huishoudens moeten immers hun recht op wonen kunnen realiseren, niet in het minst zij die dit niet op eigen kracht kunnen.

Bernard Hubeau, Faculteit Rechten Universiteit Antwerpen,
voorzitter Vlaamse Woonraad
Pol Van Damme, secretaris Vlaamse Woonraad

Iedereen beschermd tegen armoede?

België is een rijk land, en toch treft sociaal onrecht hier 1 op 7 mensen. De campagne 'Iedereen beschermd tegen armoede?' van Welzijnszorg vraagt aandacht voor deze problematiek. Samenlevingsopbouw is partner in deze campagne, net als Welzijnsschakels, beweging.net, Netwerk tegen armoede en de CAW's.

Ontdek alles over deze nieuwe campagne tijdens de startavond
Donderdag 9 oktober 2014
Kortrijk | VIVES, gebouw Het forum
Doorniksesteenweg 145
Start 19u,

Deelname is gratis
Vooraf inschrijven kan op
www.welzijnszorg.be

In 2012 startten we een Tweezijdig+ project op maat van het sociaal verhuurkantoor SVK De Poort Kortrijk en SVK Regio Roeselare. De uitdaging was niet min, de ambities groot. We blikken met u terug op de tocht die we achter de rug hebben.

meer p.3

Samenlevingsopbouw is al enkele jaren werkzaam rond huisvesting in Kortrijk. Via onze acties en projectwerking trachten we de huurmarkt - zowel sociale als private - te vergroten en toegankelijk te houden voor kwetsbare groepen. Sinds juni brengen we ook mensen samen die de problemen bij het zoeken naar een huurwoning maar al te goed kennen.

meer p.7

Wevelgem - SHM De Vlashaard en buurtwerk OCMW Wevelgem willen de vinger aan de pols in nieuwe sociale woonwijken. Daarom zoeken ze naar een passende aanpak. Drie nieuwe sociale woonwijken vormen de aanleiding voor dit project. De Vlashaard wil deze ontwikkeling aangrijpen om meer preventief en proactief in te zetten in deze nieuwe wijken.

meer p.4

In kaart gebracht door het Steunpunt Sociale Planning p. 5

WASSEN

column met een stevige portie wereldverdriet
p. 8

Project Droomjob Brugge is gegroeid uit een samenwerking van vzw Wieder (armoedevereniging in Brugge) en vzw Samenlevingsopbouw West-Vlaanderen. Het project wil inzetten op mensen in regio Brugge die het bijzonder moeilijk hebben om een plaats te verwerven op de lokale arbeidsmarkt. We bieden (samen met Brugse dienstverleners) op vlak van werk, armoede en welzijn een 'integrale' begeleiding aan voor 8-10 personen. We streven naar een begeleiding op maat, én een werkvloer of opleiding voor de betrokkenen. Er wordt sterk gefocust op het organiseren van een voortraject en nazorg op maat van elke deelnemer. De ondersteuning en vorming gebeuren zowel individueel als in groep. Het project Droomjob: omdat arbeid een basisrecht is...

ALAIN, solliciteert sinds juli 2011 en DOET EEN OPROEP...

Alain (vooraan 2de rechts) nam met andere deelnemers van project Droomjob actief deel aan een onderzoek KULeuven omtrent beweging en sport bij kansengroepen. Hanne Vandermeersch (1ste rechts) deed het onderzoek.

Ik ben Alain, 48 jaar, alleenstaande en woon te Assebroek. Ik ben uitkeringsgerechtigd werkzoekende sinds juli 2011. Het project Droomjob leerde ik kennen via werklozenwerking van de vakbond. Het project sprak me aan omdat ik elke kans op ondersteuning in mijn zoektocht met twee handen aangrijp. Het is voor mij leuk dat ik er niet alleen voor sta en samen met anderen de uitdaging kan aangaan. Ik volgde al eerder meerdere vormen en opleidingen, in het bijzonder talen en pc. Ik kan van mezelf zeggen dat ik diverse talenten heb: ik spreek vloeiend 5 talen, ben dus zeer communicatief, ik ben ook leergierig, beschik over voldoende intelligentie, ben een gedreven en gemotiveerd iemand, kan gestructureerd en zelfstandig werken. Kenmerkend zijn mijn 'no-nonsense' attitude, mijn verantwoordelijkheidsgevoel en mijn loyaliteit.

Op dit moment ben ik actief via PWA als kerktoezichter in Walburga Brugge. Wat mijn jobdoelwit betreft: het is voor mij belangrijk dat ik mijn job graag doe en voldoening heb van mijn werk. Ik richt mij naar zowel reguliere als sociale economie. Ik zoek naar administratieve jobs zoals onthaal, maar sta zeker ook open voor de ICT sector, transport en de dienstverlening. Wat gaat er moeilijk...? Het sollicitatiegesprek waarbij ik de werkgever moet overtuigen van mijn kwaliteiten, verloopt vaak moeizaam. Ondanks mijn verworven competenties haken diverse werkgevers af omdat ze te snel afrekenen op mijn uiterlijk. Nooit zal een werkgever dit openlijk toegeven. Meestal wordt een drogreden gebruikt. Velen reageren zelfs niet. Dit ontgoocht en frustriert mij enorm.

Ik heb al vele trainingen en trajecten gevolgd en heb het soms moeilijk om er te blijven in geloven. Ik hoop dat er mij eindelijk eens een job wordt aangeboden. Voor mezelf zie ik de meerwaarde om een training uitstraling en styling te volgen, want ik besef dat een werkgever vaak in de eerste minuut van het gesprek een foto maakt van de sollicitant. Mijn plannen op korte termijn zijn: blijven solliciteren en mee initiatief nemen om wekelijks de vacatures te ontleden. Tevens wil ik mijn engagement binnen het project Droomjob behouden en versterken. Ook wil ik een goede communicatie met mijn verschillende ondersteuners en coaches behouden.

Wie geeft mij tips voor een concrete werkvloer in regio Brugge?
Dank, Alain

Tips welkom via droomjobbrugge@gmail.com of
gsm 0474 919629 (Fred Boone- opbouwwerker)

DE I VAN INTEGRAAL

Ik ben Miranda en als ervaringsdeskundige in armoede en sociale uitsluiting tewerkgesteld bij Samenlevingsopbouw West-Vlaanderen. Ik werk samen met Anje (mijn tandepartner) in Houthulst aan het project kinderarmoede 'Verder kijken dan morgen'. Het project startte een tweetal jaar geleden i.s.m. OCMW Houthulst. Doelstelling van het project is het aanbieden van integrale gezinsondersteuning aan kwetsbare gezinnen in Houthulst. Binnen dit project brengen wij in het sociaal huis in Houthulst tweewekelijks een groep mama's samen. Met hen bekijken we waar de interesse ligt op vlak van vorming, en aan welke uitleg ze behoefte hebben. We laten ook diensten langskomen. Dit helpt om diensten een gezicht te geven en zo de stap ernaartoe te verkleinen. Bij iedere activiteit wordt een gezonde kind- en budgetvriendelijke maaltijd klaargemaakt. Tijdens de vakantie organiseren we een activiteit voor de ganse familie en gaan we op daguitstap.

Integraal hoe, wat, waar, hoeveel?

Na twee jaar werken stellen wij vast dat, als we de mensen integraal willen ondersteunen, het belangrijk is om in de weken dat er geen samenkomen is hen toch eens thuis op te zoeken. Daar krijg je nog andere verhalen te horen, dingen waar ze mee zitten en niet in groep vertellen. Voor hen is het belangrijk te weten dat we er zijn voor hen, en dat we hen op weg willen helpen in hun zoektocht naar oplossingen voor problemen. De huisbezoeken zijn ook belangrijk voor die mensen die om een of andere reden niet meer komen naar de bijeenkomsten. Op die manier respecteer je hun keuze en laat je hen voelen dat ze er toch nog bij horen. De stap om terug te komen is kleiner dan wanneer wij ze volledig zouden loslaten. Zo komen de meesten na enige tijd terug. Op huisbezoek ben ik ook directer in mijn antwoorden op hun vragen. Je voelt ook dat het vertrouwen bij individuele gesprekken groeit. Miranda's vuistregel: Wil je mensen helpen, probeer dit zoveel mogelijk integraal te doen en, waar nodig, zet samen met hen de stappen. Het aanbrengen van oplossingen alleen is meestal niet voldoende.

02 zuurstof voor ouders en onderwijs

2 jaar werken met de ouders leerde ons dat ouders vooral van elkaar leren. Tijdens groepsbijeenkomsten geven ze elkaar tips rond opvoeding en andere zaken. Ouders worden solidair en helpen elkaar ook buiten de groep. Hierdoor groeide ook het idee voor een nieuw project 'Ouders als ambassadeurs'. Ouders worden opgeleid om andere ouders te ondersteunen en hen de weg te wijzen naar diensten en voorzieningen. Er is ook de voorzichtige opstart van een project onderwijsopbouwwerk in Houthulst. Hiermee willen we de kloof tussen kwetsbare ouders, de school en relevante welzijnsactoren verkleinen. We blijven goed ademen dus!

miranda.bouttens@samenvlevingsopbouw.be T. 051 24 29 28 | M. 0474 91 96 32
anje.huysentruyt@samenvlevingsopbouw.be T. 051 24 29 28 | M. 0474 91 96 69

Dierdonk - Zwarte Gevel in Tielt op weg naar een duurzame en participatieve wijkwerking

De wijk Dierdonk-Zwarte gevel in Tielt is een diverse wijk, letterlijk en figuurlijk. Er wonen 25 verschillende nationaliteiten. Zelfs het merendeel van de Belgen is er van vreemde origine (de meeste uit de Balkan-landen afkomstig). Daarnaast zijn er tal van factoren die er op wijzen dat de inwoners van deze sociale woonwijk een kwetsbare groep vormen. Er zijn veel eenoudergezinnen, veel werklozen en mensen met hoge schuldenlast, veel gezinnen met meer dan 3 kinderen... Deze elementen vormen het startpunt voor een duurzame en participatieve wijkwerking. Er wordt ingezet op noden in de wijk, door in te zetten op de potenties van de wijk en zijn bewoners.

De wijkwerking zal expliciet vertrekken van al het goede dat de wijk en haar inwoners te bieden heeft. Zo zijn er de troeven van de wijk zelf: een mooie, kleine wijk, een centraal plein, een goede sfeer, een geëngageerde sociale huisvestingsmaatschappij, een ervaringsdeskundige in armoede die vanuit het OCMW zich wil inzetten, en een volledig uitgerust buurthuis dat ter beschikking staat. Vanuit dit buurthuis gaat de opbouwwerker op zoek naar de talenten van de wijkbewoners: wie heeft welke hobby's? Wie heeft twee rechterhanden? Zijn er mensen die samen iets willen doen? Wie heeft goesting om iets doen voor de wijk? Met welke vragen blijven mensen zitten? Met de informatie die we verzamelen via 'talentenboekjes', gaan we aan de slag. Hoe het zal evolueren is nog ongekend. De rode draad is alvast: wat willen de wijkbewoners, hoe kunnen we hierbij zoveel mogelijk vertrekken vanuit hun krachten, en hoe kunnen zoveel mogelijk verbindingen gemaakt worden tussen de bewoners?

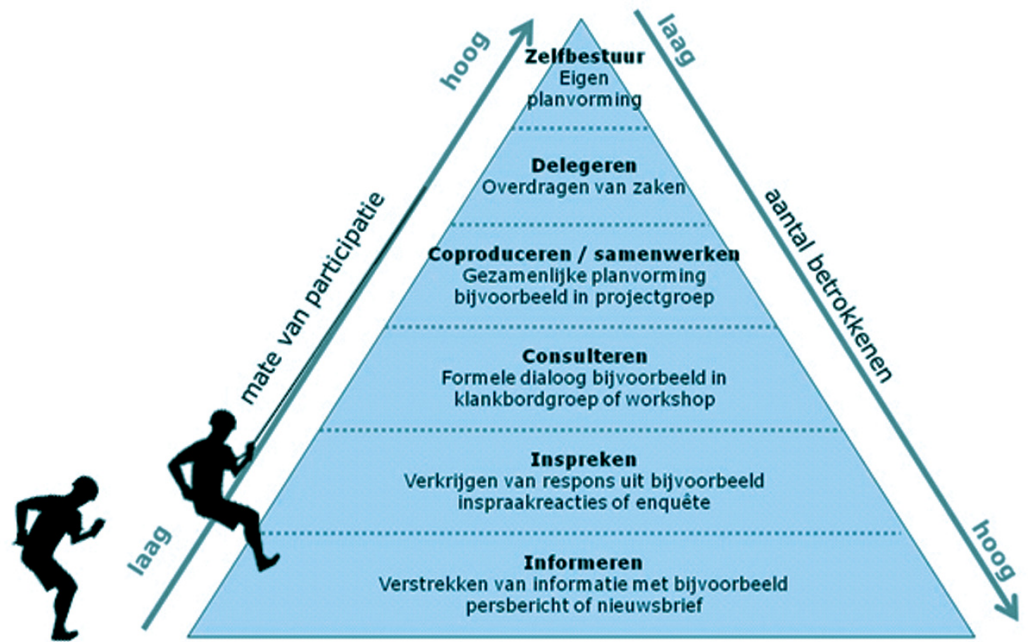
Dit project loopt in nauwe samenwerking met OCMW Tielt en met steun van de Tieltsse Bouwmaatschappij, CAW Centraal West-Vlaanderen en Stad Tielt (jeugd-dienst).

elyne.meulenbergs@samenvlevingsopbouw.be

T. 051 24 29 28 | M. 0474 91 97 07

Participatie van huurders in een sociaal verhuurkantoor: een klimtocht!

In 2012 startten we met een Tweezijdig+ project op maat van twee sociale verhuurkantoren (SVK's): SVK De Poort in Kortrijk en SVK Regio Roeselare. De uitdaging was niet min, de ambities groot. We blikken samen met u terug op de tocht die we achter de rug hebben.

Van aan de voet van de berg...

Net zoals een echte bergbeklimmer start aan de voet van de berg, begint een participatieproces van huurders aan de onderkant van de participatiepiramide, bij informeren. Zo leggen we een stevige basis voor het verdere participatieproces. Nieuwsbrieven en infobrochures zorgen voor herkenbaarheid en vertrouwen bij de huurder. Samenlevingsopbouw hielp de SVK's met de opmaak van een nieuwsbrief. In plaats van huurders te informeren via de klassieke briefwisseling, ontvangen huurders nu twee maal per jaar een aantrekkelijke nieuwsbrief met nuttige informatie over sociale huur, nieuws uit het SVK, ... In SVK regio Roeselare besloten we de huurders bijkomend te informeren via persoonlijke infofiches. De huurdersbegeleider vult de fiches samen met de huurders in. SVK De Poort koos om te werken met twee infobrochures. De eerste bevat vooral informatie voor nieuwe huurders en geeft antwoord op veel gestelde vragen van huurders. Brochure twee speelt in op de vragen die huurders hebben over verhuizen. De meerwaarde van de infobrochures/-fiches is dat huurders op een eenvoudige en duidelijke manier geïnformeerd worden. Een goed communicatiebeleid binnen het SVK is als het kompas van de bergbeklimmer. Het is belangrijk om huurders steeds dezelfde informatie te brengen. Zo raken huurders het noorden niet kwijt in de complexiteit van het SVK.

Tot op de eerste helling...

Eenmaal de meters stijgen, wordt het voor de bergbeklimmer traag maar gestaag ook intensiever stappen. Ook de tweede trede op de participatiepiramide, raadplegen, vraagt zowel voor de huurder als voor het SVK een extra inspanning.

Om een brede kijk te verwerven op de mening, noden en behoeften van de huurders werd in 2012 een tevredenheidsonderzoek gedaan bij alle huurders van het SVK. Alle aspecten van het wonen in een SVK-woning werden bevraagd: de woning, de buurt, het onthaal, informatie, vragen en klachten, inspraak van huurders, ... De opbouwwerker van Samenlevingsopbouw ging hiervoor aan huis bij alle huurders van beide SVK's. Deze intensieve aanpak loonde, want bijna 70% van de huurders vulde de tevredenheidsenquête in. Vanuit deze representatieve bevraging werd het duidelijk waar huurders werkpunten en mogelijkheden zagen voor een SVK-werking op maat van huurders. Het rapport bevatte niet alleen scores en opmerkingen van huurders, maar ook inhoudelijke aanbevelingen die de werking van het SVK ten goede konden komen.

Over haarspeldbochten en andere hindernissen...

Hoe hoger de bergbeklimmer stapt, hoe steiler en meer oneffen de paden worden. De eerste blaren steken op. Het derde ingrediënt van het TWZ+ project, de huurderswerkgroep, bleek geen gemakkelijke opdracht te zijn. We probeerden de drempels zo veel mogelijk weg te werken door bij huurders langs te gaan en hen te blijven contacteren. Ondanks de intensieve inspanningen, voelden huurders zich weinig aangesproken om deel te nemen. Het thema bleek nog te algemeen, hield hen niet echt bezig. Voor de huurders van de SVK's bleek een huurderswerkgroep dus een bocht te ver. SVK-huurders wonen verspreid over het gehele werkingsgebied van het SVK, wonen niet in elkaars straat of dezelfde wijk. Bovendien zijn er bij een SVK woning steeds drie betrokken partijen: de huurder, de verhuurder en de private eigenaar. Dit zorgt er voor dat een gemeenschappelijke agenda moeilijker te vinden is en dit is nu net een voorwaarde voor een huurderswerkgroep. Omdat groepsgericht werken heel moeilijk bleek te werken, deden we opnieuw een stap terug. De opbouwwerker nam persoonlijk contact op met huurders (via huisbezoeken en telefonisch) om zaken te bevragen: zit alle relevante informatie nu in de brochures, waar zitten verbeterpunten betreffende onderhoud en herstellingen? Hieruit kwam interessante informatie naar voor. Huurders waren bereid om hun mening te geven, wanneer dit individueel kon, in een voor hen vertrouwde omgeving.

Hoe pakken andere klimmers dit aan?

We organiseerden 5 maal een intervisie voor huurdersbegeleiders van SVK's. Bedoeling was om de resultaten van de participatieprojecten terug te koppelen en te leren van elkaar. Het bleek echter moeilijk om het over participatie te hebben, wegens gebrek aan praktijken op het terrein. We deden een poging om zicht te krijgen op de visie op participatie en inspraak (bijvoorbeeld uit jaarverslagen), maar merkten dat daar weinig informatie uit te halen viel. Wanneer we startten met inhoudelijke vorming over participatie viel dit wel in de smaak, maar klonk toch ook vaak de boodschap 'dit is bij ons niet mogelijk wegens tijdsgebrek'. Voor huurdersbegeleiders zijn er elke dag 'brandjes te blussen' en men geeft aan dat men moeilijk tijd kan maken om preventief of participatief beleid op te starten. We stelden wel een grote nood aan intervisie vast, en een vraag naar integratie van de verschillende platforms voor intervisie in West-Vlaanderen. Naar aanleiding daarvan deden we een bevraging bij alle West-Vlaamse SVK's naar de nood aan intervisie. De resultaten zijn gebundeld in een rapport. Dit rap-

port bezorgden we ook aan Huurpunt en de VMSW. Op vraag van de SVK's zal de VMSW nu jaarlijks één halve dag intervisie organiseren, aansluitend op een overleg met alle West-Vlaamse SVK's.

Geraken we tot boven op de top?

Doorheen het proces hebben we ondervonden dat participatie van huurders geen eenvoudig verhaal is binnen SVK's. Ten eerste bevinden een groot aantal SVK-huurders zich in een kwetsbare of precaire situatie. Onze vragen kwamen voor hen niet altijd op het goede moment. Daar komt nog bij dat een SVK-woning in principe een tijdelijke oplossing is vooraleer een definitieve huisvesting gevonden wordt. De inzet op participatie van huidige huurders kan dus niet op lange termijn bekeken worden. Ten derde is het een proces dat de organisatie en de huurders moeten doormaken en dit gebeurt niet in een handomdraai. We hebben vastgesteld dat de participatie-instrumenten die werken bij een SHM, zelfs mits een aanpassing, niet voldoende blijken te werken bij een SVK.

De SVK's hebben met hun uitgebreid systeem van huurdersbegeleiding wel een belangrijke troef in handen. Huurdersbegeleiders gaan regelmatig langs bij de huurders thuis. Ze horen wat voor huurders van belang is. Ze bieden ruimte voor participatie in het maken van afspraken over bijvoorbeeld onderhoud of een afbetaling. Ze zijn als het ware de ogen en oren van het SVK. Vanuit deze informatie kan het SVK zijn werking beter afstemmen op de huurders.

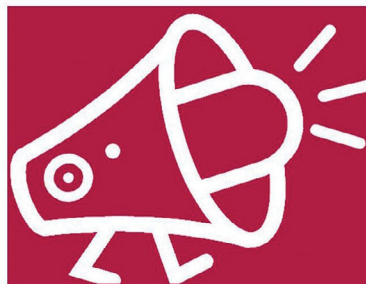
Tweezijdig+ in de SVK's' plantte de participatievlag halfweg de piramide

Uit de beide projecten kunnen we besluiten dat informeren en raadplegen de twee belangrijkste niveaus blijven in dit participatieverhaal. Verregaande participatie van huurders in een SVK hebben we in deze projecten niet bereikt, en zien we in de huidige context en met de bestaande personeelsinzet binnen de SVK's ook niet mogelijk.

SVK Regio Roeselare en SVK De Poort hebben op vlak van huurdersparticipatie de voortrekkersrol binnen West-Vlaanderen opgenomen. Er is een proces op gang gezet om nog beter aan de noden van de huurders tegemoet te komen, bijvoorbeeld door het uitwerken van een beter opvolgsysteem voor technische zaken. Als afronding van dit project werken we aan een visietekst over de mogelijkheden en grenzen van participatie binnen SVK's. We willen daarmee het thema participatie ook op de agenda zetten binnen andere SVK's in Vlaanderen.

annebel.vandenbroucke@samenlevingsopbouw.be

T. 051 24 29 28 | M. 0474 80 34 41

De stem van de huurders in het sociaal verhuurkantoor

Tweezijdig wat?

Het project "De stem van de huurders in het Sociaal verhuurkantoor (SVK)" wil huurders meer betrekken bij de werking van het SVK. We baseren ons voor dit project op de 'participatiepiramide'. We focussen in eerste instantie op de onderste twee treden van de piramide: informeren en inspreken. Eenmaal deze twee niveaus geïntegreerd zijn in de werking, wordt de focus op de volgende treden gelegd.

NIEUWE KIJK OP NIEUWE WIJK

Wevelgem

De sociale huisvestingsmaatschappij De Vlashaard en buurtwerk OCMW Wevelgem willen de vinger aan de pols houden in nieuwe sociale woonwijken, en gaan op zoek naar een passende aanpak. Zorgen voor een warm onthaal, aandacht voor betrokkenheid van huurders, duidelijke communicatie, en inzet op maat, zijn alvast aspecten waar ze op inzetten.

Drie nieuwe sociale woonwijken vormen de aanleiding voor dit project. Wevelgem kent de komende jaren een belangrijke uitbreiding van het aanbod sociale huur- en koopwoningen. De Vlashaard wil deze ontwikkeling aangrijpen om meer preventief en proactief in te zetten in deze nieuwe wijken. Zo wil men vermijden dat men in de buurt pas actief wordt als er problemen zijn. Het steeds meer samenvallen van klantenprofielen tussen OCMW en De Vlashaard gaf de impuls om ook de sociale dienst en het buurtwerk van het OCMW bij dit project te betrekken.

Door samenwerking tussen OCMW, SHM De Vlashaard en Samenlevingsopbouw kan expertise op het vlak van sociaal werk, sociale huisvesting en opbouwwerk op het terrein gedeeld worden.

De praktijk in de sociale woonwijken

Welkom in de buurt

Voorjaar 2013 ging het project van start in de Normandiestraat. We organiseerden een eerste bewonersbijeenkomst naar aanleiding van de aanleg van een gemeenschappelijke groenzone. In overleg met de bewoners gemeenschappelijke afspraken formuleren, stond hierbij voorop in de agenda. Om dit alles ook op een goede manier te communiceren naar de huurders, werd voor het eerst een wijkinformatiebrochure opgesteld. Heel wat nuttige informatie over de eigen woning, de gemeenschappelijke ruimtes, handige telefoonnummers en adressen... werden hierin gebundeld. Daarnaast bood de Vlashaard de bewoners de kans om een feestelijke opening van het nieuwe binnenplein mee te organiseren. Een zestal enthousiaste bewoners namen mee initiatief om het buurtfeest te organiseren op de Dag van de Buren. Ongeveer 50 volwassenen en 30 kinderen waren op het feest aanwezig. Het was een leuk moment om met elkaar kennis te maken en nieuwe contacten te leggen.

Stimuleren van buurtinitiatieven, op maat van de wijk

In navolging van het initiatief van Dag van de Buren in de Normandiestraat kregen de bewoners het signaal dat een herhaling kon ondersteund worden door het buurtwerk. Deze zomer ging de buurtwerker op pad in de wijk om te horen of er interesse was voor een volgend contactmoment met de burens. Er was toen niet onmiddellijk vraag naar. Dergelijke initiatieven wil men vanuit de Vlashaard en het buurtwerk niet forceren. Bij het buurtwerk leeft wel het idee om een eenvoudige informatiebrochure samen te stellen over het organiseren van buurtinitiatieven. Op die manier wil men, met enkele tips, de aanzet tot een initiatief zo laagdrempelig mogelijk houden voor de bewoners.

Tijd voor een huisbezoek en een babbel

In de zomerperiode 2013 deed Samenlevingsopbouw een bevraging bij de nieuwe huurders uit de Normandiestraat. Thema's die tijdens dit gesprek centraal stonden waren: inschrijving, wachtperiode, toewijzing, proefperiode en contact met de medehuurders. De bewoners kregen tijdens het gesprek de kans om te vertellen hoe zij deze zaken hebben ervaren. Op basis van de bevraging wil De Vlashaard de dienstverlening waar nodig bijsturen en aanpassen voor nieuwe woonwijken en dus ook voor nieuwe huurders in de toekomst. De bewoners waren globaal gezien tevreden over de dienstverlening, de informatie en de hulp die ze kregen. Controle op onderhoud van de woning was één van de verbeterpunten die herhaaldelijk aan bod kwamen. Ook de verwachting dat, bij opvolging van vragen, de bewoners sneller en concreter op de hoogte gebracht worden van de stand van zaken kwam dikwijls naar voor. Een huisbezoek werd alvast sterk geapprecieerd en de bewoners vinden dit ook wenselijk voor de toekomst.

De wijk en zijn ruimere omgeving

In de wijk Weiland planden we voor de eerste maal een kennismakingsavond met alle nieuwe huurders. We organiseerden dit in de eerste week na het bezorgen van de sleutel van de nieuwe woning. Bijna alle huurders waren op dit initiatief aanwezig. Ze kregen de kans om van bij het prille begin kennis te maken met elkaar en ook vragen te stellen aan de huisvestingsmaatschappij. De bewoners vonden het alvast een leuk initiatief. Met een hapje en een drankje erbij konden de verhuisplannen gedeeld worden en wist men al wat meer over wie boven of naast wie ging wonen.

Deze woonwijk kent op termijn nog een uitbreiding van nieuwe sociale verkavelingen en woningen in de ruimere omgeving. In het najaar van 2014 voorzien we daarom een plenaire bijeenkomst met huurders en andere buurtbewoners over deze nieuwe ontwikkeling. Een bijeenkomst met deze mix van buurtbewoners is toch wel een uitdaging gezien de komst van de eerste wijk niet door alle buurtbewoners positief werd onthaald. In dit overleg worden ook partners zoals o.m. gemeente en wijkpolitie betrokken om de ontwikkeling vanuit een integrale invalshoek te benaderen (groenaanleg, aanleg van speelzone, betrokkenheid van bewoners...).

Weiland: 15 huurwoningen en -appartementen

Tjokkenplein: mix van 16 huur- en 15 koopappartementen, 1 huurwoning en 19 koopwoningen.

Betrekken maakt betrokken

Sinds juni 2014 is ook de derde wijk in dit project deels bewoond. In deze wijk is er een mix van huur- en koopwoningen. De huurders hebben hun intrek genomen in de loop van de maanden juni en juli. De verkoop van de overige woongelegenheden is nog volop bezig, wat betekent dat deze woningen/appartementen pas in de loop van 2014-2015 zullen bewoond worden. Net zoals in wijk Weiland planden we begin juli ook een eerste kennismakingsmoment. 10 van de 17 gezinnen waren op deze bijeenkomst aanwezig. De bewoners stelden vooral vragen naar ingebruikname van nieuwe toestellen, en afspraken zoals de vuilnisophaling, timing van aanleg binnenplein.

In deze derde wijk, de grootste wijk, willen we samen met de bewoners het idee verkennen om een bewonersgroep op te starten. Een mix van zowel huurders als eigenaars van de woningen en appartementen lijkt ons hierbij wenselijk. Op die manier willen de communicatie met de buurtbewoners en de huisvestingsmaatschappij van onderuit vormgeven.

We experimenteren verder

Dit eerste projectjaar voor alle betrokken partners een periode van verkenning over vraagstukken en ideeën voor inzet op maat in de nieuwe wijken. In het vervolg van dit project willen we verder methodieken ontwikkelen om buurtgericht in te zetten in de sociale woonwijken. Betrokkenheid van de huurders is alvast een pijler die doorheen dit ganse traject wordt meegenomen. Aan het eind van het tweejarig project willen we de ervaringen en leerpunten bundelen in een draaiboek.

Normandiestraat: 33 huurwoningen en -appartementen

Het project richt zich op drie sporen, drie kerntaken die elkaar op het werkterrein kruisen

1. Informatie en communicatie tussen de huurders en de sociale huisvestingsmaatschappij: inzet op zowel individuele als collectieve ondersteuning van huurders en de betrokkenheid van huurders sterker maken.
2. Ondersteunen van het samenleven in de buurt: inzet van buurtwerk op maat om het prille samenleven in de nieuwe sociale woonwijken te ondersteunen.
3. Een betere respons, doorverwijzing en aanpak van individuele vragen en noden: belang van een goede signaalfunctie en proactieve dienstverlening vanuit de diverse betrokken partners.

Het Steunpunt Sociale Planning (SSP) werkt als een observatorium dat op statistische wijze de vinger aan de pols van de samenleving houdt. De cijfers en kaarten die we in SURPLUS opnemen staan steeds in verband met sociale uitsluiting en samenlevingsopbouw

Evolutie van het aantal voorzieningen in West-Vlaanderen - periode 2008-2013

Locatus doet sinds 2008 jaarlijkse veldwaarnemingen waarbij enkele medewerkers op pad gaan en registreren welke winkels ze tegenkomen en/of ondertussen gesloten zijn. Volgende voorzieningen werden geregistreerd: levensmiddelen (bakker, slager, groentewinkel, supermarkt, etc.), horeca, zwembaden, bioscoop en apotheek.

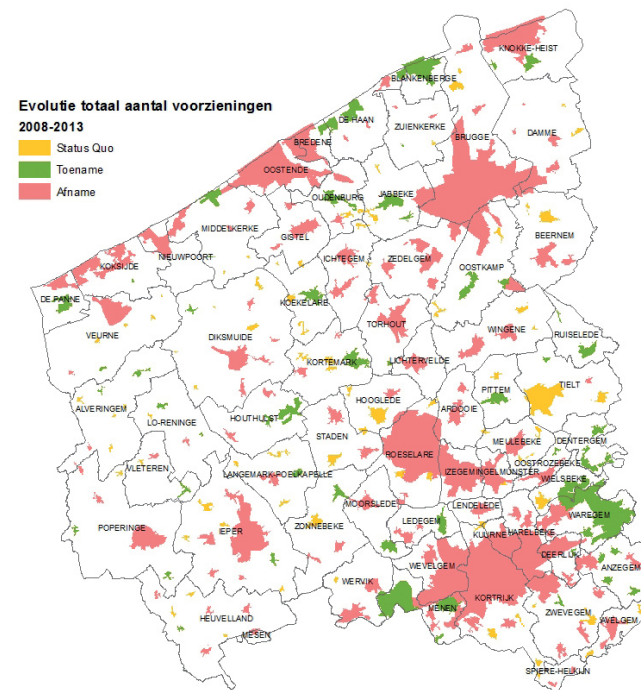
Het geografisch niveau waarop deze oefening werd uitgevoerd is deze van de kernen zoals omschreven in het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan van West-Vlaanderen, waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen geselecteerde en niet geselecteerde kernen. Het Ruimtelijk Structuurplan wil een antwoord bieden op de woonbehoeften door uitbreiding in de woonkernen, hoofddorpen en stedelijke gebieden toe te staan terwijl uitbreiding erbuiten wordt tegen gegaan. De Provincie selecteert in haar Ruimtelijk Structuurplan welke kernen hiervoor in aanmerking komen. Daarnaast onderscheiden we nog Gewestelijk en Provinciaal Stedelijk Gebied.

Vertrekkend van het aanbod uit het Locatusbestand stellen we vast dat het Provinciaal Stedelijk Gebied het grootste aanbod aan voorzieningen per inwoner telt. In 2013 komen we aan 1.707 voorzieningen wat goed is voor 10,7 voorzieningen per 1.000 inwoners. Het Gewestelijk Stedelijk Gebied (3.754 voorzieningen) en de geselecteerde kernen (3.088 voorzieningen) tellen beide tussen 8‰ à 9‰ voorzieningen. In de niet geselecteerde kernen (264 voorzieningen) ligt het voorzieningenaanbod met 5,2‰ een beduidend stuk lager. 37% van de niet geselecteerde kernen telt geen enkele voorziening.

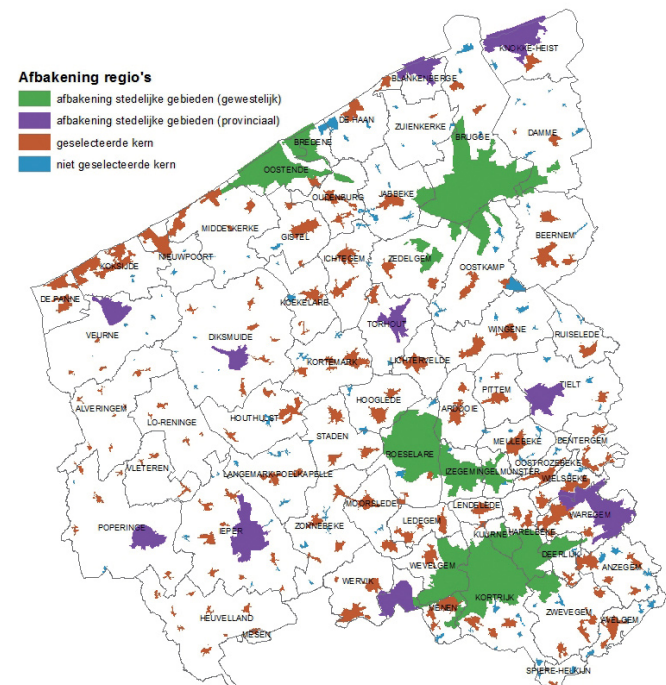
Kijken we naar de evolutie van de voorzieningen tussen 2008 en 2013 dan valt de toename van het totaal aantal voorzieningen voor de niet geselecteerde kernen op. Op 5 jaar tijd nam het aantal voorzieningen er met 1,9% toe terwijl de overige gebieden juist gekenmerkt worden door een daling van het aantal voorzieningen. De sterkste daling doet zich voor in de geselecteerde kernen waar het aantal voorzieningen met 3,9% afnam. Ook in het Provinciaal Stedelijk Gebied daalde het aantal voorzieningen met 3,3%. Voor het Gewestelijk Stedelijk Gebied is de daling met 0,9% geringer.

Vervolgens kunnen we de evolutie van de voorzieningen bekijken naar type voorziening. De afname van het aantal voorzieningen van het type "levensmiddelen" deed zich overal voor. In het Provinciaal Stedelijk Gebied gaat het om een daling van 9,1%, voor de geselecteerde kernen 7,9%, voor het Gewestelijk Stedelijk Gebied 6,4% en tot slot voor de niet geselecteerde kernen 3,6%. De toename van het totaal aantal voorzieningen voor de niet geselecteerde kernen is dus te wijten aan de toename van het aantal horecavoorzieningen. Op 5 jaar tijd nam het aantal horecavoorzieningen er met 4,3% toe. In het Gewestelijk Stedelijk gebied bleef het aantal horecavoorzieningen constant. Het Stedelijk Provinciaal Gebied en de geselecteerde kernen kennen een daling van 2% à 3% voor het aantal horecavoorzieningen. Wat het aantal apothekers betreft, zien we een toename in de geselecteerde (1%) en de niet geselecteerde kernen (1 apotheek). In de Stedelijke Gebieden nam het aantal apothekers af (1 à 2%).

Stefanie Rammelaere SSP - T. 050 40 33 03
stefanie.rammelaere@west-vlaanderen.be

Bron: Locatus 2008-2013, verwerking SSP

OP ALGEMEEN VERZOEK: Uitwisselingstafel mobiele lokale dienstencentra

Momenteel biedt Samenlevingsopbouw West-Vlaanderen ondersteuning in zowel Deerlijk als Wingene bij de uitbouw van een mobiel lokaal dienstencentrum (LDC). Beide projecten werden realiseerbaar door steun van de Provincie West-Vlaanderen.

Monsterhit in wording

Bij mobiel LDC is er geen vaststaande infrastructuur, maar wordt gebruik gemaakt van bestaande gebouwen verspreid over de verschillende wijken / (deel)gemeentes. Door zo het aanbod aan diensten dicht bij de mensen te brengen, biedt een mobiel dienstencentrum een adequaat antwoord op mobiliteitsproblemen en actuele uitdagingen (centralisering van diensten, afbrokkelen informeel netwerk, specialisering en versnippering van dienstverlening) die vooral in landelijke context kenmerkend zijn.

De uitgesproken belangstelling en ondersteuningsvragen brachten ons ertoe van start te gaan met een uitwisselingstafel, in samenwerking met Provincie West-Vlaanderen en WVDC (Vereniging lokale dienstencentra). Zo willen we ervaringsuitwisseling faciliteren en dergelijke initiatieven zo goed mogelijk ondersteunen.

Ook mooie liedjes kunnen blijven duren...

Onder de huidige regelgeving is een erkenning van deze mobiele invulling niet mogelijk. Investeren in een mobiele werking bleef bijgevolg tot dusver een lokale beleidskeuze. Wij hopen via de uitwisselingstafel draagvlak te creëren voor een structureel beleid ten aanzien van mobiele LDC.

Met zicht op de verkiezingen nodigen wij naar de laatste uitwisselingstafel een aantal Vlaams kiesbare politici met expertise rond het thema welzijn en/of plattelandsbeleid uit. We lieten hen kennismaken met het concept en informeerden over het lopende beleidswerk. Ze kregen ook de kans om in gesprek te gaan met praktijkwerkers. Hopelijk maken zij hun achterban warm om hier de komende legislatuur werk van te maken!

lieze.pareit@samenvlevingsopbouw.be T 051 24 29 28 nancy.van.landegem.@samenvlevingsopbouw.be T 050 39 37 71

EEN INITIATIEF VAN SAMENLEVINGSOPBOUW West-Vlaanderen WVDC i.s.m. Provincie West-Vlaanderen

Redenen te over om te verantwoorden dat Vlaanderen, maar ook andere bestuursniveaus, in dit werk blijft investeren. Armoede en sociale uitsluiting zijn voor een steeds grotere groep dagelijkse realiteit. Meer dan ooit hebben kwetsbare groepen ondersteuning nodig om hun stem te laten horen en aan hun grondrechten toe te komen. Samenlevingsopbouw werkt aan een nieuw meerjarenplan voor de periode 2016 - 2020. Dit plan krijgt gestalte op basis van analyse van maatschappelijke evoluties en pijnpunten op vlak van grondrechten. Deze bijdrage neemt jou mee in onze vaststellingen die ook illustreren dat de inzet van Samenlevingsopbouw broodnodig blijft.

SAMENLEVINGSOPBOUW | MEER DAN OOIT NODIG

ARMOEDE BLIJFT

Het inkomensarmoederisico blijft in Vlaanderen rond de 10% hangen, maar het aandeel personen in langdurige armoede stijgt. Onderzoek leert dat het na verloop van tijd steeds moeilijker wordt om uit armoede te ontsnappen. Bovendien is het risico op hervallen groter voor wie een eerdere armoede-ervaring achter de rug heeft. Eén op tien Vlamingen moet rondkomen met een beschikbaar inkomen dat lager ligt dan €1000 voor een alleenstaande, €1300 voor een alleenstaande ouder met één kind en €2101 voor een gezin met twee kinderen. Probeer met zo'n portemonnee maar eens rond te komen als je bv. de huurprijzen voor een woning daarnaast zet.

ARMOEDERISICO VERSCHILT

Het armoederisico springt bij een aantal groepen in het oog: werklozen (23,2%), alleenstaande ouders (22,2%), huurders (18,6%), koppels waarvan minstens één partner ouder is dan 65 (20,6%), laaggeschoolden (18,6%) en alleenstaanden (14,5%).

WERK VORMT EEN BELANGRIJKE BUFFER TEGEN ARMOEDE. Het risico op armoede ligt bij werkenden een pak lager dan bij werklozen, gepensioneerden en andere niet-actieven. Armoede ligt het hoogst bij gezinnen waar niet of slechts beperkt wordt gewerkt. Een job vormt echter geen sluitende bescherming tegen armoede: 80.000 werkende Vlamingen moeten toch rondkomen met een inkomen onder de armoederisicodrempel. Ook scholing bepaalt het armoederisico. Bij personen met een diploma hoger onderwijs is het risico 4 keer lager dan bij personen met een diploma van hoogstens lager secundair onderwijs.

ALLEENSTAANDE OUDERS EN EENOUDERGEZINNEN LOPEN EEN GROTER RISICO OP ARMOEDE. De werkintensiteit (dus ook het bijhorend inkomen) ligt bij huishoudens van alleenstaande ouders veel lager. Een groot deel van die ouders is bovendien laag opgeleid en slecht gehuisvest.

65-PLUSSEERS EN KOPPELS WAAR MINSTENS ÉÉN PARTNER OUDER IS DAN 65. België heeft in vergelijking met andere landen vrij lage wettelijke pensioenen. De toenemende vergrijzing leidt zo lijnrecht naar een toename van het aantal oudere bestaans-onzekeren.

HET ARMOEDERISICO BIJ HUURDERS LIGT DRIE KEER HOGER DAN BIJ EIGENAARS. De overheid heeft eigendomsverwerving altijd sterk gepromoot en fiscaal ondersteund (woonbonus) als een vorm van pensioensparen. Sociaal huren is echter steeds stiefmoederlijk behandeld: amper 7% van de woningmarkt t.o.v. 17% in Frankrijk en 32% in Nederland. Wie huurt, wordt daartoe vaak gedwongen door een inkomen dat onvoldoende is om een eigendom te verwerven.

GROEPEN MET STIJGEND ARMOEDERISICO

KINDERARMOEDE. In België wonen ongeveer 420.000 kinderen onder de armoededrempel. Uit de kansarmoede-index (Kind & Gezin) blijkt dat kinderarmoede sterk toeneemt. Er is ook een duidelijke band tussen armoede en migratie. De index bedraagt 4,4% in gezinnen met moeder van Belgische herkomst en 26,6% in gezinnen met moeder van niet Belgische oorsprong. Opgroeien in een kansarm gezin verhoogt het risico om later in het leven in armoede te blijven.

ARMOEDE BIJ OUDEREN. De afgelopen jaren is de minimum-uitkering voor ouderen sterk verbeterd. Toch is er geen duidelijke afname van het armoederisico bij deze groep. Dit, omdat ouderen die wel in aanmerking voor de Inkomens Garantie Ouderen (IGO) deze niet aanvragen. Wie leeft met een inkomen beneden het niveau van IGO blijkt veel vaker moeilijk rond te komen.

VERKLEURING VAN DE ARMOEDE. Vooral personen van niet-Europese afkomst lopen twee tot vier keer zoveel risico op armoede. Bij mensen van Marokkaanse afkomst gaat dit tot 54%. Ook op het vlak van werk, huisvesting, gezondheid en onderwijsniveau blijken personen van buitenlandse oorsprong benadeeld. Ze zijn minder aan het werk - of in meer onzekere banen, zijn vaker werkloos en hebben gemiddeld lagere lonen of vervangingsinkomens. De structuur van onderwijs en arbeidsmarkt zijn mee verantwoordelijk voor deze sociale ongelijkheden. De groep mensen zonder papieren is er het slechtst aan toe. Ze leven ondergedoken en kunnen op geen enkele voorziening beroep doen.

STAD EN PLATTELAND. In dichtbebouwde stedelijke gebieden is het armoederisico voor alle opgenoemde groepen hoger dan gemiddeld. Het afgelegen platteland komt op de 2de plaats. Daar kennen ouderen, in het bijzonder oudere alleenstaanden, eenoudergezinnen, werklozen en vrouwen meer moeilijkheden dan gemiddeld. Vaak ontbreken daar ook de voorzieningen om armoede te compenseren en de gebrekkige mobiliteit vormt een bijkomende handicap. In de andere stedelijke gebieden zijn vooral eenoudergezinnen en pas afgestudeerde werklozen een risicogroep.

CIJFERS VOOR WEST-VLAANDEREN

West-Vlaanderen loopt helaas niet achter op deze globale cijfers voor België en Vlaanderen. Het Steunpunt Sociale Planning (Provincie West-Vlaanderen) bracht reliëf in de armoedecijfers en trok die na voor verschillende regio's.

De studie toont vooral negatief afwijkende cijfers t.a.v. het provinciaal gemiddelde voor de Kust: een groter aandeel 60-plusseers (36,2 tov 27,8%), hoogste aantal eenpersoonshuishoudens (40,60 tov 31,1%), het grootste aandeel kansarme geboortes (18,22 tov 10,10%), veruit de grootste werkloosheidsdruk (7,71 tov 5,22%), en het hoogste aantal leefloners (11,1 tov 6,4%) van alle West-Vlaamse regio's. De Kust telt het grootste aantal huurders (44,93 tov 34,74%). Het aandeel niet-Belgen is

er het hoogst (5,6 tov 3,9%).

Verder zijn uit deze regio-analyse niet zoveel opvallende verschillen af te leiden. De stedelijke gebieden benaderen voor kansarmoede-indicatoren sterk het West-Vlaams gemiddelde en de landelijke gebieden hebben gemiddeld positievere cijfers. Ook de Westhoek komt als regio globaal niet echt als problematisch uit. We zien wel dat het gemiddeld belastbaar inkomen per inwoner daar het verst onder het gemiddelde ligt. Ook het aantal ouderen met een gewaarborgd inkomen of inkomens-garantie-regeling ligt er hoger. De achterstelling zit vooral in de afgelegen gebieden met minder voorzieningen en gebrekkige mobiliteit. Ten slotte tonen ook alle grensgemeenten met Frankrijk en Henegouwen meer geconcentreerde armoede.

De aanwezigheid van armoede kan wel fijnmaziger worden bekeken tot op buurtniveau op basis van de atlas aandachtsbuurten. Het Steunpunt Sociale Planning maakt dit najaar nog een actualisatie van dit uitstekend instrument voor het onderbouwen van gebiedsgerichte keuzes.

KIEZEN MOET, MAAR IS ALTIJD EEN BEETJE ...

Het palet van meest kwetsbare groepen en hun spreiding in West-Vlaanderen toont dat er veel werk aan de winkel is. In komend meerjarenplan moet Samenlevingsopbouw zich goed zien te organiseren met het oog op maximaal resultaat bij de groepen die ondersteuning nodig hebben. Dat betekent kiezen. Zetten we verder in op huidige thema's als wonen, werkloosheid, onderbescherming, toegang tot dienstverlening, en werken in aandachtsgebieden, of kiezen we voor nieuwe thema's als onderwijs, gezondheidszorg? Welke specifieke accenten leggen we dan binnen die thema's? Krijgen bepaalde groepen onze bijzondere aandacht of maken we sterke gebiedsgerichte keuzes? Geen makkelijke oefening als je weet dat we de klus moeten klaren met slechts 15 door Vlaanderen gesubsidieerde medewerkers (decreet maatschappelijk opbouwwerk). In deze tijden gaan we niet uit van een groei in het Vlaams gefinancierd personeelsbestand. We kunnen dus slechts verder werken door sterk te focussen, of door aanvullende middelen aan te boren (andere Vlaamse departementen dan Welzijn, andere instanties zoals SHM, of bij Europa, Provincie of lokale besturen).

Natuurlijk moet Samenlevingsopbouw niet als enige de handschoenen opnemen om het onrecht 'armoede' de wereld uit te helpen. Dat is ook werk voor alle overheden, op kop de Vlaamse en federale. Zij moeten fundamentele maatregelen nemen die armoede en sociale uitsluiting tegengaan. Ook lokale besturen, de welzijnssectoren, middenveldorganisaties, instanties als scholen, huisvestingsmaatschappijen, VDAB, ... moeten een ferme tand bijsteken. Samenwerking en afstemming zijn hierbij meer dan ooit de boodschap, en daar blijft Samenlevingsopbouw natuurlijk volop voor gaan.

chris.verstraete@samenlevingsopbouw.be
T. 050 39 37 71 | M. 0474 91 96 23

Bronnen: Jaarboek Armoede en Sociale Uitsluiting 2013, Vlaamse Armoedemonitor 2013, Regionale Omgevingsanalyse 2013, Steunpunt Sociale Planning, Provincie West-Vlaanderen

Websites afzoeken, veel vloeken en het hopen opdoeken?!

Het is niet eerlijk dat huren zo duur is en vervangingsinkomens zo laag, terwijl wonen toch een basisrecht is.
Het is niet eerlijk dat er altijd wel iemand is die minder oud, minder allochtoon, minder werkloos of minder invalide is,
en daardoor wel de woning krijgt.
Het is niet eerlijk dat je acht jaar op de wachtlijst staat en nog geen sociale woning hebt.
Daar moeten we iets aan doen!

PROBLEMEN EN OPLOSSINGEN OP DE HUURMARKT IN KORTRIJK

Samenlevingsopbouw is al enkele jaren werkzaam rond huisvesting in Kortrijk. Via onze acties en projectwerking trachten we de huurmarkt te vergroten en toegankelijk te houden voor kwetsbare groepen. Zo startte Samenlevingsopbouw West-Vlaanderen in 2009 de Woonclub op, in samenwerking met de Stad Kortrijk en CAW Zuid-West-Vlaanderen. Vrijwilligers ondersteunen er mensen in hun zoektocht naar een woning. Daarnaast worden de moeilijkheden gesignaleerd aan het beleid en trachten we tot oplossingen te komen. We zijn nu op het punt gekomen dat CAW Zuid-West-Vlaanderen samen met haar vrijwilligers de Woonclub volledig trekt. De komende jaren wil Samenlevingsopbouw in Kortrijk verder inzetten op het aanbod, de toegankelijkheid, kwaliteit en betaalbaarheid van huurwoningen. Dit zowel op de sociale als private huurmarkt. In juni startten we een groepswerking met ervaringsdeskundigen op. We werken ook mee aan de acties in kader van de Wereldverzetdag tegen armoede en we bereiden een samenwerking met SVK De Poort voor.

Groepswerking: van drijfveer naar Vikingschip

Onder de noemer 'Woning al verhuurd' brengen we mensen samen die de problemen van het zoeken naar een huurwoning zelf kennen. De eerste samenkomsten konden we rekenen op een vijftiental ervaringsdeskundigen op gebied van wonen. Samengeteld wachten ze al meer dan een halve eeuw op een sociale woning, ze zijn ontelbaar vaak gediscrimineerd omwille van hun inkomensbron, afkomst of beperking en kennen de (niet) beschikbare huurwoningen als hun binnenzak. Zij zijn kortom de uitgelezen partners om samen met ons de handen uit de mouwen te steken.

De eerste samenkomsten stonden in teken van kennismaking met elkaar en het thema. Nu komen we maandelijks samen om een jaarprogramma op te maken, actiepunten en doelstellingen vast te leggen en samen acties en dossiers voor te bereiden. Via acties trachten we de huisvestingsproblemen in Kortrijk kenbaar te maken voor de politiek en het grote publiek. We bedenken mogelijke oplossingen voor de problemen, schrijven onze voorstellen uit en brengen die tot bij het beleid om samen te werken aan een rechtvaardig woonbeleid.

Acties in kader van internationale dag tegen armoede

Omdat armoede bestaat en dit niet zou mogen, staan we op de barricades! Waar armoede is, is er verzet! In oktober organiseren we met een werkgroep in Kortrijk enkele activiteiten:

De eerste twee weken in oktober staan er op publieke plaatsen in Kortrijk **stoelen met slagzinnen** tegen armoede. Op 16 oktober worden deze stoelen in een ludieke actie gebruikt.

11 oktober is er op het Schouwburgplein een **labyrint**. Dé kans om zelf te ondervinden hoeveel hindernissen en obstakels mensen in armoede tegenkomen. 16 oktober nodigen we u uit om 's avonds deel te nemen aan de **dialoogtafels**. Ga in dialoog over wat voor u armoede is en wat moet veranderen! Ook het stadsbestuur en de OCMW-raad zijn uitgenodigd.

Samenwerking met SVK De Poort: idealen in uitvoering

Er zijn 1201 wachtenden voor een woning bij het Sociaal Verhuurkantoor De Poort. 40% heeft om heel dringende redenen een woning nodig. Op de privémarkt krijgen ze moeilijk een kans: er staat weinig te huur, de huurprijzen en eisen van eigenaars en immo's zijn hoog, ...

Het SVK heeft als opdracht om deze mensen een kwalitatieve, betaalbare woning aan te bieden. Om deze opdracht waar te maken is het belangrijk dat zittende huurders waar mogelijk doorstromen naar een permanente sociale woning bij de SHM.

SVK De Poort, de grootste SVK in Vlaanderen, verhuurt meer dan 500 woningen onder en in hun werkgebied werken 8 SHM.

Ons onderzoek toont dat in 2013 slechts 3% van de huurders het SVK verliet voor een SHM-woning. 34% van de huurders woont al meer dan 7 jaar in een woning van het SVK, terwijl de gemiddelde wachttijd voor een woning bij een SHM 4 à 7 jaar is.

(Toewijzing SHM Zuid-West-Vlaamse nu, meestal ingeschreven in 2009, wachttijd 4 à 5 jaar. SHM Goedkope Woning, meestal ingeschreven in 2007, wachttijd 4 à 7 jaar.)

De uitdaging om een samenwerking met de SHM's op te starten, is dus groot en noodzakelijk.

Concreet wil Samenlevingsopbouw West-Vlaanderen zich engageren om met SVK De Poort en de SHM te onderzoeken hoe SVK's en SHM's nauwer kunnen samenwerken:

- Via huisbezoeken en een analyse van cijfergegevens van SVK huurders willen we info verkrijgen over het effect van de daling in huursubsidie en de verplichte inschrijving in DSHM.
- Voor SVK huurders die huren onder de vorige wetgeving ontwikkelen we een systeem waardoor ze weten in welke situatie ze zitten (huren ze bij een SHM of SVK, wat zijn de voor- en nadelen van hun huursituatie, zijn ze ingeschreven bij een SHM ...). Zo kunnen ze een geïnformeerd besluit maken over het al dan niet inschrijven in een SHM.
- Voor toekomstige huurders werken we een systeem uit waardoor de huurder zich op een laagdrempelige manier zowel voor het SVK als de SHM kan inschrijven. Ook de opvolging van actualisaties en toewijzing is een belangrijk onderdeel in dit systeem.
- Vanuit dit onderzoek willen we ook aanbevelingen doen voor andere SVK's en SHM's die nog niet samenwerken voor inschrijving en opvolging dossiers.

HUURSUBSIDIE: de case Marion

Sinds 1 mei 2014 is de wetgeving over de huursubsidie veranderd. Het bedrag is herleid tot €120 (+€20 per kind ten laste) huursubsidie per maand. Er is ook een nieuwe voorwaarde: **verplichte inschrijving bij de DSHM** (= domicilie sociale huisvestingsmaatschappij, d.i. een SHM die werkzaam is in de gemeente waar je woont). Deze veranderingen sturen SVK en SHM richting samenwerking. Bovendien zijn er grote gevolgen voor huurders. Bekijk de situatie van Marion.

Marion (*fictieve naam*) is een alleenstaande vrouw die al 3 jaar een leefloon van € 814 ontvangt. Ze wil een één-slaapkamerappartement bij SVK De Poort. Huurprijs is € 400.

Situatie 1 - Marion startte met huren vóór 1 mei:

De huursubsidie bedroeg toen € 230.
Daarom betaalde ze slechts € 170 huur en € 120 vaste energiekosten.

35% van haar inkomen ging naar woonkosten.
Marion kon na aftrek van huur en energiekost nog € 524 van haar inkomen besteden aan boodschappen, televisie- en gsm abonnement, ...

Situatie 2 - Marion start met huren na 1 mei:

De huursubsidie bedraagt nu € 120.
Daarom betaalt ze € 280 huur en € 120 vaste energiekosten.

50% van haar inkomen gaat naar woonkosten.

Het SVK legt vast dat iemand een hoge woonnood heeft wanneer 35% van het inkomen naar huur gaat.
Na aftrek van huur en energiekost houdt Marion nog maar € 414 van haar inkomen over om te besteden aan boodschappen, televisie- en gsm abonnement, ...

De huursubsidie beïnvloedt dus de betaalbaarheid van SVK woningen.
Marion houdt hierdoor bijna 15% minder van haar leefloon over om vrij te besteden. Voor huishoudens waar elke euro telt, is dit een groot bedrag.

GEEN RECHT OP HUURSUBSIDIE ZONDER INSCHRIJVING BIJ DSHM

Nieuwe SVK-huurders moeten zich inschrijven in bij DSHM (d.i. een SHM werkzaam in de gemeente waar men woont).

Als Marion zich niet inschrijft, of twee keer een aanbod weigert of nooit reageert op actualisaties, krijgt ze geen huursubsidie en betaalt ze de totale huurprijs. Gezien dit 50% van haar inkomen is, is de kans dat ze in betalingsmoeilijkheden komt groot. Bovendien is ze slechts zeker van haar huidige woning voor de komende 9 jaar, wanneer het hoofdhuurcontract ofwel verlengd of stopgezet wordt. Als ze niet is ingeschreven bij een bouwmaatschappij bestaat de kans dat ze op straat staat als het hoofdcontract niet wordt verlengd. Het is dus belangrijk dat de inschrijving en opvolging van haar dossier bij de DSHM in orde is.

etalage

10 tips voor meer diversiteit in overleg

Het Minderhedenforum werkte met het project Changemakers rond beleidsparticipatie van etnisch culturele minderheden. De participatiemogelijkheden aan beleid zijn anno 2014 legio geworden. Toch zijn er nog steeds onzekerheden en drempels inzake toegankelijkheid van participatiefora. Aan de hand van input van onze changemakers en ervaringen in verschillende steden werd deze brochure met tips voor diversiteit in participatiefora opgesteld.

Downloaden:
<http://www.minderhedenforum.be/werkingen/changemakers>

Selectie: Karen Viaene

Kwetsbare vrije tijd?

Uitdagingen voor emanciperend jeugdbeleid

Welke invulling geven we vandaag nog aan vrije tijd, en welke rol kan vrije tijd vandaag nog spelen voor ons welzijn? Welke rol speelt vrije tijd voor de ontwikkeling en emancipatie van maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren? Diverse auteurs schreven mee aan dit boek in een redactie van Carmen Mathijssen, Maarten Loopmans en Robert Crivit.

Prijs: €17,50
Bestellen: www.uitdemarge.be

Missing Link Een integrale begeleiding voor moeilijk bereikbare jongeren

Een methodiekboek voor wie aan de slag wil met mensen die door de mazen van het hulpverleningsnet dreigen te glijpen. Het wil praktijkwerkers helpen om deze mensen te begeleiden naar werk of als dit nog niet haalbaar is naar een zinvolle tijdsbesteding, met aandacht voor allerlei obstakels in hun leven. Het is een praktisch boek met methoden en bijbehorende instrumenten.

Prijs: €23,41 + verzendkosten
Bestellen: egoovaerts@arktos.be

Politieke Ruimte

Een publicatie van Samenlevingsopbouw Vlaanderen

Het maatschappelijk middenveld plaatst verzuchtingen van gewone mensen op de politieke agenda, inspireert het beleid, en geeft mee vorm aan werkbare oplossingen. Waar het middenveld het moeilijk heeft, staat de democratie dan ook onder druk. In Vlaanderen heeft het middenveld het moeilijk. Dit boek laat de Vlaamse partijvoorzitters aan het woord over hun kijk op het middenveld. Academici, middenveldadepten en mediapausen vragen zich af hoe kritiek de ruimte is waarin het middenveld opereert.

Prijs: € 27
Bestellen: www.samenlevingsopbouw.be

Wassen

Vakantie was het.

In principe tijd om tijd vacant te maken, om even niet routineus een aantal noodzakelijke routines in te plannen en de resterende uren vrij te maken, om een waslijstje van verlangens stap voor stap in te vullen en zorgvuldig te proberen andere zorgen te vergeten. Wie goed in de slappe was zat, boekte een reisje richting zon & zuiden, de koffers boordevol dromen. Toen was de vakantie om zeep.

Je hangt nietsvermoedend hoog in de lucht en plots spatten dromen, plannen, koffers en mensen stuk. Reizigers als was in de handen van oorlogszuchtige rebellen met een Russische tongval. Op afstand leek het wel een videogame: een console, vinger op de knop en vuren, gevolgd door een sound van yes, da, da!da!... en een paar uur later vooral nada. Naderhand blijken zelfs lijken er niet veilig.

Dat was het begin.

Daarna kwam alleen geweld, kwaad en onheil tot wasdom.

Een schoonmaakbeurt in Gaza waarbij geen hoekje of kante wordt vergeten en Obama een wassen neus is, vergeleken met de Joodse lobby. Dichterbij worden varkentjes gewassen en spaarvarkentjes gezocht door de diverse regeringen made in Belgium. De aanhoudende stroom van wassend water zette dan weer vele huizen blank; alles werd wak maar verre van proper en deed vooral de bewoners verbleken. Niet ver daarvandaan leerde men op de politie school de eigen boetes witwassen. Onder het licht van een wassende maan volgden we met bang hart de gebeurtenissen in de Islam-wereld. Intussen weten we: IS is. Ze strijken hun vlag en wassen intussen iedereen die in de weg staat de oren. De Arabische wereld is verdeeld en wat in de Maghreb ooit beloftevolle lenterevoluties waren, blijkt intussen niets meer dan een chaotische kaalslag van splintergroepen.

Sinds augustus is in onze contreien geen kruid gewassen tegen de dagelijkse plechtigheden die het 100-jarige leed van een absurde oorlog herdenken. Martelaren en martelaarsten krijgen weer naam en faam, meer geschiedenis en illustere bezoekers. Met de rechterhand werden en worden bloemen neergelegd aan diverse monumenten van leed, met de linkerhand wordt een regeerakkoord getekend waarbij fors geïnvesteerd wordt in nieuwe F35-gevechtsvliegtuigen en tegelijk studiegeld en kinderopvang duurder wordt. De Zweedse coalitie vergeet dat Zweden ooit een sociaal rolmodel was.

Nee, de zomer was voor velen geen vakantie.

Want we vergeten nog de Ebola-ravage, de zelfmoorden van bekenden en onbekenden, de zwarte tiernemoord in Ferguson, ... De vuile was van deze wereld buiten hangen, is niet te doen, zelfs niet met een Vuiton-boodschappentas vol dienstencheques als betaalmiddel.

Zelden was de boodschap scherper dan nu.

Onze wereld is (nog) niet volwassen.

Dat vertellen ons de grootmoeder van de Palestijnse tweeling die omkwam in een bombardement op de VN-school in Gaza, de bootvluchtelingen vanuit Libië en de mensen die drenkelingen redden op de Méditerranée (zo blauw, zo blauw), de onwetende dorpelingen onverwacht met het Ebola-virus besmet, de geïsoleerde groepen van mensen die omwille van geloof-geaardheid-politieke overtuiging op de vlucht worden gedreven.

We ontvangen noch de boodschap noch de mensen met open armen. Daar worden we armer van, zeggen we.

Als pubers blijven we bezig met onszelf, zorgvuldig onze handen in onschuld wassend.

Nee, we zijn verre van volwassen.

Annick Vansevenant

- 1 Het wassen, schoonmaken met water en zeep
- 2 Groeien, tot wasdom komen
- 3 Groter worden, stijgen

ABONNEER NU GRATIS

U KRIJGT SURPLUS VOOR HET EERST IN HANDEN?

Dit plezier gunnen we u 4x per jaar!

voor GRATIS ABONNEMENT SURPLUS

mail dolores.pluym@samenvlevingsopbouw.be
met vermelding: abonnement SurPLUS
+ naam en adres

ADRESWIJZIGING ABONNEES

dolores.pluym@samenvlevingsopbouw.be